

„Postul este semnul iubirii smerite, discrete față de Dumnezeu”

În Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsatului sec de brânză), Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. Părintele Patriarh Daniel a subliniat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Matei 6, 14-21) ne arată că postul este ofrandă a iubirii omului față de Dumnezeu.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit despre importanța iertării greșelilor semenilor noștri, act esențial pentru ca și noi să primim iertare de la Dumnezeu. „Iertarea greșelilor semenilor noștri este cea dintâi condiție pentru a intra în acest urcuș interior spre Înviere, care este Postul Sfințelor Paști. De ce iertarea este necesară pentru a începe Postul Sfințelor Paști? Pentru că prin iertare noi ne smerim, răstignim propriul egoism, iertăm greșelile celor din jurul nostru și intrăm în starea de pace și de comuniune cu semenii. Această iertare înseamnă eliberare de o stare egoistă de ostilitate față de semenii și intrarea într-o stare de comuniune, de depășire a unor conflicte din trecut. De asemenea, iertarea ne face liberi pentru a ne ruga mai mult lui Dumnezeu și mai ales pentru a rosti rugăciunea «Tatăl

nostru»: *și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm celor care ne-au greșit nouă*. Iertarea este și o stare de comuniune, care ne ajută să fim mai receptivi față de cei din jur și mai milostivi. Când iertăm greșelile celor care ne-au supărat, atunci ne asemănăm cu Dumnezeu Cel milostiv și iertător. Prin iertare ne eliberăm de o stare de tensiune, de o stare conflictuală, de vrajbă, de ură, de dorință de răzbunare și ne asemănăm cu Dumnezeu”, a reliefat Preafericirea Sa.

Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit și despre modul în care trebuie să postim, despre importanța postului și roadele acestuia în viața creștinilor. „Nu postim ca să ne laude oamenii, ci postim tainic, discret. Nu postim pentru a fi remarcați în societate, ci pentru a aduce mulțumire lui Dumnezeu pentru darul vieții (...). Pentru că Dumnezeu este smerit și milostiv și postul trebuie să se desfășoare în stare de smerenie și de bucurie, pentru că prin post și rugăciune ne întâlnim cu Dumnezeu, Izvorul vieții și al bucuriei veșnice. Mântuitorul ne arată că postul nu se săvârșește ca o datorie morală impusă din exterior, ci postul este semnul iubirii smerite, discrete față de Dumnezeu. Postul este o jertfă spirituală, o dăruire de sine sau o ofrandă adusă lui Dumnezeu, ca recunoștință pentru darul vieții și ca dorință de sfințire, iar această dăruire de sine arată că omul care postește și se roagă prețuiește mai mult pe Dăruitor, pe Dumnezeu, decât darurile materiale pe care le primește de la El. Iubim mai întâi pe Dumnezeu, Dăruitorul vieții și al tuturor darurilor materiale și spirituale și după aceea ne bucurăm de darurile limitate și trecătoare materiale”, a explicat Patriarhul României.

„Prin post slăbim trupește, dar sporim duhovnicește”

În continuare, Părintele Patriarh Daniel a precizat că postul este un efort al omului de dezrobire sau de eliberare de patima lăcomiei. „Postul este o schimbare ca trecere de la patima lăcomiei, de cele materiale, la virtutea dărnicii. De aceea, în timpul postului, noi transformăm foamea și setea fizică în foame și sete de Dumnezeu. Dacă postim, dar nu ne rugăm nu dobândim nici bucurie, nici lumină în suflet. Dar dacă unim postul cu rugăciunea, transformăm foamea fizică, în foame de Dumnezeu, transformăm setea fizică în sete de Dumnezeu. Așa se explică de ce unii Părinți din pustie, dar mai întâi Mântuitorul Iisus Hristos a postit 40 de zile și 40 de nopți. În locul hranei materiale a înmulțit hrana spirituală, care este rugăciunea, adică legătura directă a omului cu Dumnezeu. În timpul postului reducem mâncarea materială, dar sporim hrana spirituală. Citim mai multe cărți duhovnicești, mai ales Sfânta Scriptură, ascultăm slujbele Bisericii cu atenție, ne spovedim mai des, ne împărtășim din Sfânta Euharistie mai des și astfel, așa cum spunea Sfântul Vasile cel Mare, *prin post slăbim trupește, dar sporim duhovnicește*”.

Apoi, Preafericirea Sa a subliniat că postul este un mijloc de sfințire a vieții, de înnoire și de luminare, precum și de acumulare de comori duhovnicești: „Această adunare de comori duhovnicești înseamnă că în timpul postului adunăm multă lumină în suflet prin rugăciune, prin participarea la sfintele slujbe, prin convorbiri duhovnicești, prin lecturi duhovnicești și în mod deosebit prin spovedanie mai deasă și împărtășire euharistică mai deasă. Iar această lumină o luăm cu noi când trecem din această lume și intrăm în lumina slavei Preasfintei Treimi. De aceea, Părintele Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria spunea: *omul este pelerin pe acest pământ, dar lumina pe care o adună în traista sufletului său rămâne pentru veșnicie!* Postul este un mare prilej de îmbogățire în lumină, adică în virtuți, roade ale lucrării Duhului Sfânt în sufletul omului”.

„Postul Sfințelor Paști este o școală de sfințenie”

La final, Întâistătătorul Bisericii noastre a explicat de ce a fost izgonit Adam din Rai. „Adam a fost izgonit din Rai pentru trei mari greșeli. În primul rând, nu a ascultat de Dumnezeu, în al doilea rând, nu a postit, adică nu s-a înfrânat, iar în al treilea rând, nu s-a pocăit, adică nu și-a recunoscut greșeala și nici nu a cerut iertare (...). Postul Sfințelor Paști, de 40 de zile, este o participare la postul Mântuitorului Iisus Hristos și în același timp este o școală de sfințenie, de curățire, de luminare, de schimbare a vieții păcătoase în viață virtuoasă, plină de lumina iubirii față de Dumnezeu prin rugăciune și față de semenii prin fapte bune”, a arătat Patriarhul României.

